

Els mini contes de les tres paraules

Punt Omnia Buen Pastor Figueres

Diciembre 2022

Els mini contes de les tres paraules és una activitat del Punt Òmnia Bon Pastor de Figueres, nascuda dins del curs de català avançat amb l'objectiu de millorar l'expressió escrita, fomentar l'escriptura creativa i consolidar els aprenentatges de gramàtica i ortografia.

En aquesta sisena edició hi participen:

La Mireia Brugat, l'Àngel Delgado, la Maria Teresa Padrós, la Dolors Martí, l'Anna Planas, Carles Sáez, Ascensión Jiménez, Teresa García, Rosa Maria Hereu, i la Mònica Bertran.

Els Mini Contes de les tres paraules de la Mireia Brugat

1. Gràcies, família, enyor.

Gràcies a Déu estic asseguda a l'últim avió abans d'arribar al meu destí. He sortit de casa a les 8 h del matí i, encara queden unes quantes hores fins a arribar a Boston.

Torno a veure aquella noia que he vist abans a l'aeroport amb un munt de maletes. Deu marxar per molt temps. Ara sembla que plora, ja deu tenir enyorança de la família o pot ser del xicot o pot ser a les dues coses.

On deu anar? Al Canadà, Nova York o potser a Mèxic...

2. Desafiar, records, diners.

Estic a la vora de la xemeneia amb una tassa de llet calenta. Avui és un dia plujós i fa fred. Mirant el foc, em venen al cap records de la infantesa.

Quan feia aquest temps i no podíem sortir, el meu pare ens desafiava a les meves germanes i a mi, a dibuixar. Ell ens posava nota i després ens donava un premi.

Nosaltres sempre dèiem:

Volem diners!!

No sé qui s'ho passava millor, ell o nosaltres.

3. Lluna, pèsol, pont

Avui he plegat tard de la feina. Estic cansada, tinc moltes ganes d'arribar a casa, treure'm la roba, les sabates i menjar-me un plat calent de la crema de pèsols. Mentre estic parada al mig del pont de l'autopista, a causa d'un accident, miro per la finestra i em quedo bocabadada mirant la lluna. Aquesta nit està preciosa, tan rodona, tan plena, tan misteriosa.

4. Mussol, cullereta, llavors.

Mirant per internet com puc sembrar unes llavors de gira-sol, he vist una història molt entranyable:

Explica una noia que la seva àvia té noranta-cinc anys i cada dia rep la visita d'un mussol a la barana del seu balcó. És molt curiós, el mussol està ben quiet fins que ella no surt, sembla que l'espera. Quan ella ho fa i li diu coses, ell la contesta i es posa molt content.

Fins i tot, li dona aigua amb una cullereta. Ella creu que és l'esperit del seu marit que fa pocs mesos que va morir. No saben d'on ve ni d'on ha sortit, però la noia està contenta per la seva àvia per què almenys no està tan trista com mesos enrere.

5. Desert, cargol, molsa.

Avui l'Aniol, el cargol, està molt content. Ha quedat amb els seus amics per anar a la inauguració de la discoteca «El Desert». No està segur que l'amor de la seva vida hi vagi, però ell no perd l'esperança. Ho té tot pensat: Com es comportarà, com ballarà, que li dirà. Fins i tot, vol convidar-la a provar el seu còctel preferit: «La molsa».

Ha arribat l'hora... Sort Aniol!!

6. Convalescent, sorra, tramvia.

Ahir el meu cosí, quan anava amb moto a treballar, va tenir un accident. El cotxe que anava davant seu va girar de cop, ell va frenar i va perdre el control per què hi havia sorra a la carretera. Va caure de la moto i va anar rodolant a sota d'un cotxe. L'accident va ser molt aparatós, però ell està fora de perill. Està convalescent a l'hospital Vall d'Hebron de

Barcelona. Demà aniré amb la meva cosina a veure'l. Agafarem l'AVE i després un tramvia per poder arribar a l'hospital.

7. Tendresa, fil, panellets

He trobat la recepta dels panellets de la meva àvia. Recordo que els feia amb molta tendresa, fent rodar la pasta per les seves mans. En feia un gran assortiment: de carabassa, de pinyons, de moniatos, de coco. Li sortien boníssims! Posaré fil a l'agulla a veure si també em surten tan bons com a ella.

8. Purificador, invisible, salvavides

Avui he anat a las «Galeries Acaricio» per comprar-me un salvavides per què vull aprendre a nadar. En aquestes grans superfícies si no vols voltar tot el dia, millor buscar algun dependent que t'ajudi. He vist a dues noies xarrant, m'hi he acostat, per educació no he dit res. M'he quedat peu plantat esperant que acabessin. Al cap d'una estona, m'adono que ja no h eren. A ncas soc invisible? M'he enfadat moltíssim. He marxat prometent-me a mi mateixa que no hi tornaria mai més. Però ara que hi penso, la setmana vinent hi ha

l'oferta del purificador d'aire que li volia regalar a la Berta. Bé, serà l'últim cop que hi vagi...

9. Emergència, futur, herència

M'he trobat la meua veïna molt atrafegada. M'ha explicat que ha rebut l'herència d'un oncle-avi que tota la família creia que era mort. Van trucar-li perquè es personés d'emergència a Mèxic. Amb l'ajut de familiars i amics va poder reunir els diners pel viatge. Feia temps que no treballava, està separada i amb dues criatures petites. Estava tan contenta. Em deia: ja no he de patir mai més pel futur dels meus fills...

10. Hipopòtam, senyal, ofensiva

El meu nebot quan era petit tenia un idioma propi. Per exemple per dir plàtan deia "palanto". A l'hipopòtam "hitipotem", a l'ordinador, "nunidor", oficina deia ofensiva, però aquesta paraula no sabem d'on la va treure. Un dia va veure per la televisió uns nois que estaven ballant. Va venir a buscar-nos fent senyals i escarafalls per cridar la nostra

atenció i va començar a ballar BreakDance. Era molt graciós. Ara ja té divuit anys i parla i balla molt bé. T'estimo Eloi.

11. Poma, Centcames, somnàmbul, desembre i xoc.

Avui m'he aixecat molt cansada. Vaig somnàmbula. He tingut somni molt mogut i fins i tot podríem dir surrealista. Te l'explico:

He entrat en un forat negre que m'ha portat en lloc fosc, només veia un passadís. De sobte sento una veu que diu: Us presento en "Peuet". S'encenen uns focus i surt un centcames fen malabars amb tres pomes. He notat un copet a l'espatlla, em giro i veig a en Brad Pitt que m'ofereix la mà perquè vagi amb ell. Estava en una d'aquelles platges amb la sorra blanca i aigües cristallines...

De sobte, algú m'estira el braç tan fort que fins i tot els meus peus han perdut el terra. Era el Pare Noel que em deia: Vine, ajudem! Ja soms a desembre i encara no tinc feta la revisió del trineu! De cop, sento un soroll molt fort. Em giro i quedo enlluernada pels llums de l'Orient Exprés que venia directament cap a nosaltres. Quan està a punt de xocar-nos

em desperto asseguda al mig de la cuina. Només són les tres de la matinada. Pujo cap a l'habitació pensant amb aquella platja d'aigües cristal·lines i sorra blanca...

12. Escriptura, nuesa, emocions, oblit, rialles.

Que difícil em resulta triar entre escriure o llegir.

He descobert l'escriptura recentment i m'agrada molt. S'han de buscar les paraules exactes perquè lliguin i s'entengui el que vols transmetre, que no és gens fàcil. Et fa obrir la ment, els records i les emocions de vegades oblidades.

En canvi, llegir, que també m'agrada força, et fa volar la imaginació, aprens paraules noves. Sovint te n'oblides del temps que fa que has començat a llegir. Fins i tot et treu una rialla, picarona, si els protagonistes surten nuus en alguna escena una mica pujada de to.

Per això, no vull triar...

Els Mini Contes de les tres paraules de la Àngel Delgado

1. Gràcies, família, enyor

A vegades, pensant, m'entra un cert enyor per la família que es troba tan lluny d'aquí, on estic jo.

2. Diners, desafiar, records.

Amb diners, jo us juro desafiar al món, perquè tingueu uns records acurats de mi.

3. Lluna, pèsol, pont

Es reflectia sobre l'aigua que passava per sota d'un pont, una lluna que era petita com un pèsol, petita com una cuca d'estiu.

4. Mussol, cullereta, llavors.

L'avi sempre deia, que si tu pots plantar una llavor a terra i aquesta creix, sempre hauràs de mirar amb ulls de mussol com creix, fins al dia que puguis recollir la collita i fer-hi un bon àpat de plat i cullereta.

5. Desert, cargol, molsa.

Estava tot desert, tot buit, només es veia un cargol caminant per sobre de la molsa humida. Cargol que estava buscant per aquell desert verd, ple d'humida molsa, una raó per continuar lliscant per aquell desert verd d'humida molsa.

6. Convalescent, sorra, tramvia.

Estava esperant en aquell moment, el pas del tramvia que m'havia de portar a l'hospital, a visitar el meu bon amic Enric. No us podríeu creure mai de la vida, com va acabar a l'hospital, el meu bon amic Enric. Entrebanat a la platja, amb un castell de sorra, si de sorra, sembla mentida, però corrents com si el perseguís el diable, es va entrebancar amb un castell de sorra que estava construint un pobre nen, que de la destrucció del castell, pel pobre Enric, va quedar desolat, però el meu amic va quedar pitjor, amb una cama trencada. Així és la vida, sort que no el va atropellar un tramvia al mig de la sorra de la platja.

7. Tendresa, fil, panellets.

Recordo aquells anys de petit a casa amb la mama, aquelles tardes fent panellets, aquella tendresa de com els feia i com deixava que la meva germana i jo pastéssim aquella massa tendra, olorosa, màgica. Dies d'octubre, que al fil d'aquella llum que encara lluïa, anàvem treballant els panellets i a la vegada rèiem. El pare ens ensenyava a trencar les ametlles amb un martell per poder treure el seu fruit. Un fruit màgic de sabors... Aquelles tardes s'han tornat a repetir amb les meves filles.

És d'aquelles tradicions que han de passar de pares a fills i d'aquests ala nets. Mai s'ha de perdre la màgia de les coses...

8. Purificador, invisible, salvavides

Potser, a vegades, voldríem ser invisibles, més que res per passar desapercibuts. Pot ser purificador, com un foc que tot ho crema, que tot ho cura. Ser invisible per no patir, per viure lliure, com una mena de salvavides. La invisibilitat purificadora que ens salva la vida...

9. Emergència, futur i herència.

Sobre el futur sempre podem tindre versions diferents, el futur és com una mena de caprici que hi és, però no el que serà. Potser, és una herència del passat, com una mena de bola de cristall d'una endevina. Pots veure el passat i el futur, com si estiguessis allà, però no pots canviar res. És l'emergència del que vol saber, però a la vegada té por d'aquell futur que vol alliberar. Herències d'un pensament raonat i a la vegada boig. Un futur obscur i tenebrós, no obstant això, en aquell moment vaig despertar i tot era un malson, producte de la meva ment...

10. Hipopòtam, senyal, ofensiva

Avui és un dia per anar al circ, els petits de casa estan contents i a la vegada nerviosos. Massa emocions a l'imaginari de la canalla, com seran de grossos i salvatges els animals, seran tan gras com una vaca l'Hipopòtam? Massa preguntes i molts nervis, el sol que llueix avui és un bon senyal que ens ho passarem bé. Anem a buscar el bus que ens porti als afores del poble, un està el campament del circ, ja per les finestres del bus veiem la

gran carpa del circ. Baixem del bus com si fóssim un exèrcit de menuts nerviosos en una esbojarrada ofensiva invasora. Gran dia, anem a buscar l'entrada a aquella carpa de somnis i màgia.

11. Poma, centcames, somnàmbul, desembre i xoc.

Era un matí de sol esmorteït, un matí d'hivern, un matí de desembre, un d'aquells matins que l'únic esperat és que el solet escalfi aquell dia de desembre. Jo tot ho veia des de la finestra de la cuina, ben calentet, menjant una poma com aquell que veu la vida passar al ritme d'un centpeus, un ritme ràpid per ell, però lent per a mi. Tot un xoc de temperatures i d'idees en aquella cuina, veien aquell solet. Qui podria dir que jo no puc somiar, ja que soc un somnàmbul d'aquells que caminen per la casa de nit, buscant ves a saber que, un somnàmbul perdut dintre del son, sense poder somiar. Però la poma s'acaba i agafo un altre, és el que tenen aquests matins de desembre, que t'agafen més idees que un centcames. Un desembre que promet, que pot ser un xoc de sensacions. Poder que m'acabi la poma i surti a gaudir d'aquest solet de desembre...

12. Escriitura, nuesa, emocions, oblit, rialles

Nosaltres estem plens d'emocions, som com un sac ple d'elles. La nuesa d'aquestes emocions de vegades ens fan fer unes rialles plenes de vida. Aquestes emocions poden ser com una escriitura de les nostres vivències, una escriitura que queda, que no té oblit. Emocions plenes de tendresa, nua de l'oblit de les coses dolentes. Rialles que s'escolten més enllà de la negra nit de l'oblit. A vegades l'escriitura de les emocions té com una mena de nuesa, una nuesa buscada, perquè aquesta és la que té més d'espontània. Una escriitura dels sentiments amb un toc de rialles una mica infantils. I aquí deixem l'escriitura per endinsar-nos dintre de la nuesa de les emocions que portem dintre nostre.

Els Mini Contes de les tres paraules de la Maria Teresa Padrós

1. Gràcies, família, enyor

Aquella reina, quan es va esfondrar la monarquia al seu país es va haver d'exiliar junt amb la seva família. Lluny de la seva terra i dels privilegis dels quals gaudia li provocaven un enyor que la consumia. I encara gràcies a la fortuna que tenia, que li va permetre de viure amb comoditat i autonomia, cosa que altres exiliats ni somiar-ho podien.

2. Desafiar, diners, records

En aquell poble hi vivia una família molt rica i poderosa i es creien que perquè tenien diners tenien dret a desafiar i trepitjar tothom. Però heus aquí que un dia els seus negocis van fer fallida i en poc temps van quedar en la més absoluta misèria. Llavors es van adonar de com estaven d'equivocats, ja que ningú els va voler ajudar a causa dels mals records que la gent en tenia.

3. Lluna, pèsol, pont

Jo coneixia un hortolà que era un gran entès en la seva professió. A l'hora de sembrar o plantar coses al seu hort sempre estava pendent de la lluna, ja que segons ell influenciava molt perquè la collita fos bona, perquè cada fase lunar era ideal per segons quin tipus de conreus. I segurament tenia raó perquè sempre aconseguia que els seus pèsols, mongetes, tomates, etc. arribessin a bon port. El seu hort sempre feia goig perquè estava molt ben dissenyat, amb les diferents feixes separades per uns petits rierols amb un pont cada un, per on passava l'aigua que servia per regar les plantes.

4. Mussol, cullereta, llavor

Estem en plena tardor. Després de les últimes pluges, els pagesos ja comencen a treballar els camps i posar-los a punt per sembrar, ja que la terra ha de ser ben estovada perquè la llavor pugui arrelar. Els dies són més curts i a les nits fa fresca i ja no sentim cantar el mussol com en la primavera. Però la tardor és una estació que m'agrada molt, perquè les vesprades són llargues i convida a estar-se dins de casa, i prendre un

bon cafè o infusions calentes mentre mirem la «tele» o enraonem amb la família i anem remenant la nostra beguda amb la cullereta.

5. Desert, cargol, molsa.

Que maco és el bosc a la tardor! Les fulles dels arbres canvien de color. En veiem de diferents tonalitats, des de colors verds, ocre, marrons, vermellorsos, i que junt amb la molsa arrapada a la soca dels arbres o escampada a terra configuren un paisatge únic.

També és una bona

temporada per caçar bolets i si no fa fred inclús podem trobar caragols a les margenades. El bosc ens ofereix espais per fer unes bones passejades i gaudir d'una pau i tranquil·litat que no trobem enlloc.

Per això és molt important de cuidar-lo i mantenir-lo net i desbrossat perquè quan arribi l'estiu no pateixi aquests incendis tan devastadors i el deixin convertit en un desert.

6. Convalescent, sorra, tramvia.

Els nens de l'escola, entre ells en Nil, acompanyats dels mestres, han fet una sortida per anar a visitar diversos museus i edificis emblemàtics de la ciutat de Barcelona. S'han desplaçat d'un lloc a l'altre amb tramvia i metro, cosa que per a molts d'ells ha estat una novetat. També han tingut temps d'anar a la platja i allà han jugat a la sorra i alguns s'han ficat a l'aigua, ja que, la temperatura és molt bona. De tornada cap a casa en Nil estava molt content i amb ganes d'explicar al seu germà les meravelles que han vist, car, aquest no ha pogut anar-hi perquè està convalescent de la grip i no pot sortir de moment.

7. Tendresa, fil, panellets.

Aquí, a Catalunya, és tradició menjar per Tot Sants, castanyes i panellets. Aquests pastissos petits i saborosos s'elaboren amb farina d'ametlla, sucre, ou, moniato i es poden complementar amb xocolata, coco, pinyons, etc. S'han de treballar amb molta cura i tendresa si vols obtenir uns bons resultats. Fa temps em va donar una recepta una pastissera on s'explica, fil per randa, tot el procés i la veritat és que sempre m'han quedat bé. A mi que em donin panellets i no les carabasses de Halloween!

8. Purificador, invisible, salvavides

Quan era petita, a vegades anava al mas on vivien els meus avis i quan entrava a l'habitació on dormien em sentia encuriosida per uns «crecs, crecs» que sentia allà dintre, com si un exèrcit

d'individus minúsculs i invisibles portessin a terme una activitat. «Són els corcs» em va dir l'àvia, un dia que vaig preguntar-li què eren aquells sorollets.

"Els corcs que es mengen la fusta dels mobles que ja són molt vells". "I no hi ha alguna cosa per evitar que aquests insectes acabin amb els teus mobles?" Preguntava jo. "No filla, em deia l'àvia, per això no hi ha salvavides. I mira que no sé com aquests animalons poden viure dins d'aquesta habitació, perquè amb la pudor de tabac que fa (el meu avi era un fumador empedreït) aviat hauré de posar-hi un purificador d'aire per poder-hi entrar".

9. Emergència, futur, herència

Aquest mes de novembre, a la ciutat egípcia de Sharm al – Sheikh, se celebra una cimera, on es reuneixen diplomàtics de tot el món per tractar el tema de l'escalfament

global. I jo em pregunto:

¿Servirà d'alguna cosa aquesta trobada? ¿Realment els que porten la batuta tenen ganes de fer quelcom per rebaixar les emissions de gasos que estan destruint el nostre planeta? Espero que els que manen tinguin prou clarividència per posar fre als abusos que estan destrossant aquest món tan bonic, perquè si no és així, no sé quina herència deixarem a les generacions que venen darrere nostre. Desitjo que entre tots sapiguem salvaguardar el que la naturalesa ens ofereix i les expectatives de futur siguin optimistes. Tant de bo reaccionem a temps i no només quan tinguem una emergència tan greu que sigui impossible de solucionar.

10. Hipopòtam, senyal, ofensiva

Els meus veïns, fa anys van fer un safari per l'Àfrica, amb la intenció de fotografiar animals salvatges en el seu hàbitat natural.

Anaven acompanyats d'un guia i un parell de guàrdies armats que vetllaven per la seva

seguretat. Van veure diferents feres, però el que més els va impressionar va ser un mascle d'hipopòtam que, segons els van dir pesava més de dues tones. Com que és un animal molt agressiu ja hi havia un senyal advertint de la seva perillositat.

Ara, però, sembla que aquests animals estan amenaçats, ja que els caçadors furtius els maten per fer negoci amb els seus ullals que són d'ivori. És per això que els governs dels diferents països han desenvolupat una ofensiva per evitar que aquesta cacera indiscriminada provoqui la seva extinció.

11. Poma, centcames, somnàmbul, desembre, xoc

Aquesta passada tardor, vaig anar a ajudar uns amics, que tenen una gran quantitat de pomeres, per recollir l'anyada. Em vaig emportar una sorpresa quan en collir una poma que havia caigut a terra, hi havia un centcames o centpeus a dintre, aquesta mena de cuc que, ara se'n veuen pocs.

Però bé, ara ja som al mes de desembre i amb el fred el camp es queda com adormit. Els fruiters sense fulles, i de tant en tant un conill que corre com un somnàmbul a veure si troba un bri d'herba per menjar. També menja fulles i escorces, i últimament els

propietaris de vinyes es queixen que, aquests animalons es mengen les fulles i escorça dels ceps i això representa un xoc per la planta que pot provocar-li la mort.

12. Escriitura, nuesa, emocions, oblit, rialles

A l'escola, aquell dia, celebraven el final de curs. Els professors s'havien esmerçat molt perquè la funció que serviria de cloenda fos un èxit. Els alumnes estaven neguitosos amb les emocions a flor de pell i, entre rialles i nervis anaven repetint el diàleg que havien de recitar, perquè cap paraula no se'ls quedés en l'oblit. El tema de la funció tractava d'un taller d'escriitura que els nois i noies havien fet i, que els professors els havien ensenyat a interpretar sense cap mena d'afectació, al contrari, amb tota la senzillesa i nuesa de què fossin capaços.

Els Mini Contes de les tres paraules de la Dolors Martí

1. Gràcies, família, enyor.

Des que tinc memòria, recordo com la meva mare m'explicava que havíem de respectar a totes les persones i, a la família, ajudar-la i protegir-la. L'enyoro des del dia que ens va deixar. Penso en ella cada dia. Tinc presents els seus consells i els moments que vàrem compartir. Gràcies, pels dies tan bons que vàrem passar!

2. Desafiar, Diners, Records

Els diners són sovint considerats un instrument de canvi. El treball és la manera de guanyar-los, amb ells cobrim les necessitats per sobreviure, però els diners també aporten riqueses i desavinences. Hi ha moltes famílies que per temes d'herències s'han discutit. En recordo unes quantes. Fins i tot, alguna família s'havia desafiat públicament. Tot i tenir clar que els diners no aporten la felicitat, no podem oblidar que ens ajuden a viure en una societat tan materialista, com és ara.

3. Lluna, pèsol, pont

La Pilar és una amiga que viu a Besalú. A l'estiu sempre la vaig a veure i passem per l'antic barri medieval. Mentre passem, m'explica la història del pont romànic, de les muralles i de la porta fortificada. En aquella època, de nit, la tancaven pels possibles atacs. Actualment, és protegit com a bé cultural d'interès nacional, i cal dir que molt ben conservat.

No vam adonar-nos, que ja començava a fosquejar. I mentre sopàvem veiem la lluna com es reflectia sobre el riu Fluvià. El restaurant tenia unes vistes magnífiques, tant com el seu plat estrella de sípia amb pèsols! Un dia per recordar!

4. Mussol cullereta i llavor.

La Marta, la meua amiga, estiujava a casa dels avis, ells Vivien en un poblet a prop de la Costa Brava. El seu avi tenia un hort i, a la Marta li agradava anar-lo a ajudar els matins, abans d'anar a la platja. La Marta era l'encarregada d'adobar. L'avi, tot davant, anava tirant les llavors. I, la Marta, al darrere, amb una cullereta que omplia com a mesurador. I així, s'assegurava que hi havia adob per totes les plantes. Tot seguit, quan acabaven la feina i seient a veure aigua, podien observar com els ocells s'anaven apropant per menjar-

se les llavors. Després, l'avi agafava el seu mussol de mentida, perquè els ocells marxessin i, així podien anar a la platja tranquil·lament.

5. Desert, molsa, caragol.

A Catalunya tenim molta tradició gastronòmica al voltant del caragol. A la meva família li agrada molt menjar-ne. Així que, cada vegada que plou, tenim el costum d'anar a buscar caragols. La setmana passada vam tenir uns dies molt plujosos i, vàrem anar a buscar caragols per cuinar-los a la llauna. Tot i que, aquest dia no en vàrem poder recollir. En comptes de basses d'aigua, fruit del dia plujós, els marges estaven desèrtics i tot caminant pel bosc, en comptes de caragols, el cistell el vàrem omplir de molsa.

6. Convalescent, tramvia, sorra.

La tia Enriqueta, viu als afores de Barcelona. Per Nadal sempre anem a veure-la. A ella li agrada portar-nos al mercat de Santa Llúcia, però el que li agrada més, és viatjar amb el tramvia. Tot i la seva convalescència, aquest any hi vàrem tornar a anar. Hi vam passar tot el dia, així va poder descansar. Els dies que vaig passar amb ella, vaig ajudar-la a preparar les festes. Vam fer el pessebre amb molsa, aigua i sorra. Tot a punt per a l'arribada de Nadal.

7. Panellet, fil, tendresa.

En Pau és el meu net gran. Va néixer el dia 1 de novembre i, aquest any ha fet vint anys i ho vàrem poder celebrar tots junts en un dinar de tota la família. Jo me'ls mirava amb tendresa. Vaig cuinar el plat preferit d'en Pau, i la meva filla les postres, pastís per bufar les espelmes i panellets per no perdre la tradició. La Jana, la més petita i moguda, es va trencar els pantalons, jo com sempre tinc el fil i l'agulla per cosir a mà, li vaig cosir els pantalons i varen quedar com nous.

8. Purificador, invisible i salvavides.

La setmana passada vàrem anar a comprar a un Centre Comercial. Necessitava un purificador d'aire. N'hi havia de diferents models i diferents preus, així que et dona moltes possibilitats per escollir segons les necessitats de cadascú. Tanmateix, vàrem trobar infinitats d'objectes per a la llar. En arribar a casa tenia ganes de descansar, i em vaig posar a llegir el llibre invisible de l'Eloi Moreno, una història plena de sentiments extrems i tot un salvavides per qualsevol edat. Finalment, va ser un dia molt purificador, tant per dins com per a fora.

9. Emergència, futur, herència.

Aquests últims anys estem notant com el clima està canviant i, el canvi climàtic es fa més evident... Quina herència deixem als nostres descendents. És evident que estem en estat d'emergència hauríem d'actuar i ser conseqüents per deixar un futur millor a les properes generacions. Cal que cadascú de nosaltres a la mesura que podem canviem hàbits i millori el planeta.

10. Hipopòtam senyal i ofensiva.

A la meva germana li agrada molt viatjar. Fa uns quants anys va anar a fer un safari a Kènia, Àfrica. Feien excursions, una d'elles al riu Mara. Allà va veure hipopòtams i cocodrils. Els Hipopòtams varen ser els animals que la van impressionar més. Són uns mamífers majestuosos i de grans dimensions. Tanmateix, les postes de sol són un dels seus millors records. Tot i que, des de l'hotel, mirant a l'infinit, feia molt contrast la natura i els senyals de les possibles ofensives dels animals salvatges, encara ara ens recomana aquest viatge.

11. Poma, centcames, Somnàmbul, desembre i xoc.

Aquest mes és desembre. El fred i el vent fan tremolar al més valent. En Jordi, el meu veí, cada dissabte s'emporta una poma i aigua per esmorzar al riu. Li agrada passejar i observar les diverses espècies d'insectes i animalons, sobretot li agrada mirar els centcames. Però la seva mare té un problema quan en Jordi va a dormir. Ell és Somnàmbul i alguna nit es desperta i camina per la casa. A mi, el que em preocupa és la mare, que no li doni un xoc amb tants en surts.

12. Escriptura, nuesa, emocions, oblit, rialles.

A la meva veïna li agrada molt l'escriptura. M'explica els orígens i, tanmateix, ho compara amb els tres sistemes de comunicació, com els senyals de trànsit, la pintura, els mapes. Cada dijous anem juntes a la Biblioteca, allà ella pregunta: Quina emoció vols treballar? M'escull un llibre. Algunes lectures m'han provocat rialles, altres tristeses, però amb la majoria m'endinso tant a la història que a vegades m'oblido del món real, altres lectures fan vibrar d'emocions deixant-me emocionalment nua i sense paraules.

Els Mini Contes de les tres paraules de l'Anna Planas

1. Gràcies, família, enyor

Gràcies per la meva família, encara que no tots estiguin presents, ni estiguin disposats a ajudar.

L'enyorança, de quan érem tots infants, i les coses anàvem millor, perquè érem més innocents.

2. Desafiar, diners, records

Desafiar la vida amb bons records. Perquè a la vida no tot són els diners. Important són també les experiències, les bones ens ajuden a estar contents. I les experiències dolentes, ens ajuden a ser més forts.

3. Lluna, pèsol, pont

La lluna d'avui és magnífica, no és rodona, ni plena. Però brilla més que mai. Deu ser perquè a sota hi passa el riu, amb l'aigua transparent i neta, que li dona brillantor. I aquell pont tan bonic, que quan hi passes per sobre sembla que puguis tocar la lluna, amb un salt.

4. Mussol, cullereta, llavor

Vaig veure el mussol que viu al meu jardí. Estava penjat a la teulada, menjant una llavor, que jo havia plantat amb una cullereta al meu hort.

5. Desert, caragol, molsa

Aquest estiu ha fet molta calor. Hi havia dies, que l'aire venia del desert. Per sort, la tardor ja ha arribat. Ha plogut, i surten els caragols, i la molsa.

6. Convalescent, sorra, tramvia

Mentre estava a l'hospital convalescent, m'imaginava com serien les meves pròximes vacances. Un viatge a les platges del Carib, amb aquella sorra tan blanca. O bé, un viatge, a la ciutat meravellosa de Nova York. Recorrent tots els carrers amb el tramvia.

7. Tendresa, fil, panellets

Els nens petits els hi agraden molt els panellets. Perquè fan les coses amb la tendresa, que els hi ha ensenyat la seva mare.

Aquella tendresa, que tenen totes les mares. Aquella paciència que tenen, per agafar l'agulla i el fil, i cosir, uns mitjons foradats. O cosir una bufanda de ganxet.

8. Purificador, invisible, salvavides.

L'altre dia em vaig comprar, un purificador. Perquè estava una mica tapada, i volia respirar un aire més pur.

Un aire que, encara que sigui invisible, amb el purificador és més natural, net i pur. Un salvavides per als meus pulmons. Que ho agraeixen de tot cor.

9. Emergència, futur, herència.

El futur és incert, mai hi ha res segur. Més ara, que tot està canviant. Però el que importa, és el present. El passat ja queda enrere, el futur encara no hi és.

L'herència dels nostres avis, i besavis... ens acompanyarà sempre. I els tindrem al nostre costat, en cas d'emergència, de necessitat.

10. Hipopòtam, senyal, ofensiva

El desert de l'Àfrica, hi havia un hipopòtam al mig d'una ofensiva amb un cocodril. Com que aquest últim, volia uns peixos per menjar. El cocodril va atacar a l'hipopòtam, i li va fer una mossegada a la panxa, cosa que li va deixar un bon senyal.

11. Poma, centcames, somnàmbul, desembre, xoc

El mes de desembre de 2021, va ser un mes curiós. Concretament, el dia 18, anava somnàmbul per casa. Somiava que havia tingut un xoc amb un altre cotxe. Mentre esperava l'arribada de la policia, tenia gana, i em vaig menjar una poma. A la cinquena mossegada, hi vaig veure un centcames, molt pelut. Em va fer tant de fàstic, que vaig llençar la poma, d'una estrebada.

Des d'aquell dia, no he menjat cap més poma.

12. Escriptura, nuesa, emocions, oblit i rialles.

En el conte que va escriure la meva mare, vaig poder apreciar certes coses en la seva escriptura. La nuesa de la seva claredat, de l'enteniment.

S'hi podia percebre fàcilment les emocions, que volia transmetre.

Relatava un conte lliure de complicacions, hi havia una nuesa literària.

Vaig tornar a llegir el conte, que la meva mare havia escrit, l'any passat. I que havia quedat en l'oblit.

Un conte, que en acabar-lo, vaig esclatar a rialles.

Els Mini Contes de les tres paraules d'en Carles Sáez

1. Gràcies, família, enyor.

Tinc una família molt llarga, repartida quasi per mitja Europa.

El meu germà el tinc a Alemanya, una germana a Àustria. Els meus pares viuen a Granada i jo a Catalunya.

Així doncs, podeu veure el gran enyor que puc tenir, quan et trobes tan sol i tan lluny uns dels altres. Però sort, quan arribi Nadal ens podrem veure tots plegats. I dono gràcies que tots ens trobem bé. Jo ja estic impacient perquè arribi Nadal.

2. Desafiar, records, diners.

Tenim una botiga de queviures, en una petita ciutat d'uns 50.000 habitants. Jo soc el més gran de tots els germans, que ens som quatre, dues dones i dos homes. Els pares són

molt grans i a casa sempre hi ha discussions per culpa dels diners, tots volen heretar abans d'hora. Però el més dolent que passa és que tots es desafien i s'acaba en un festival de bufetades. Jo tinc sort, ja que soc arquitecta i em guanyo molt bé la vida. Tinc una muller que és una joia, dos nens que són una preciositat. Quan anem de vacances a Begur el mes d'agost amb la família, sempre en donen records pels meus pares.

3. Lluna, pèsol, pont

En un poble de l'Empordà, Peralada, hi havia una parella que vivia als afores. Tenien totes les comoditats i piscina, camp de tennis i altres luxes. Hi havia un gran camp de gespa, amb un roure molt gran i, en una nit clara, estirat sobre la gespa, veus un munt d'estels i la brillantor de la lluna. Tenen un hort en el qual planten cebes, alls i pèsols, però tenen el problema que, quan ve una llevantada, el riu Muga tapona el pont i s'emporta tot el que hi ha a l'hort.

4. Mussol, llavor, cullereta

El mussol és un ocell nocturn que acostuma a habitar, els boscos catalans. Té les plomes de color blanques i grises, és un ocell rapinyaire que caça ratolins, taus i d'altres menes de petits rosegadors. Els rosegadors fan molt de mal al camp. Es mengen les llavors i no

creixen les plantes.

Les plantes fan flors que, a la vegada, les utilitzen les abelles per fer mel. I, els molts golafres, se la mengen amb cullereta.

5. Desert, caragols i molsa

El desert és una zona de poca pluja i altes temperatures. Les temperatures poden pujar fins a 50 graus. Els animals que solen viure al desert dormen durant el dia i surten de nit. Animals com l'aranya i el mussol. I alguns, com els voltors i diversos tipus de llangardaixos, que surten durant el dia. Molt diferent de les zones humides on hi ha molta diversitat d'animals. Nosaltres, quan hi ha tempestes, anem a buscar caragols i, per Nadal, molsa pel pessebre. Ho passem molt bé.

6. Convalescent, sorra, tramvia

Fa molt de temps en les ciutats no hi havia metro i anàvem en tramvia. Era una cosa molt habitual, ja que tampoc hi havia tant de cotxes com ara. Me'n recordo que anàvem a la platja i agafàvem el tramvia. Quan arribaves i veies aquella sorra blanca neta de burilles, papers i ampolles, sembla com si estiguessis en una de les millors platges del Carib. No com ara que, després d'un divendres, és ple d'ampolles, papers i tota mena de brutícia. La

gent s'hauria de donar vergonya d'embrutir tant. Si embrutem, sigui la ciutat, la platja o el bosc, embrutim casa nostra. Però ara mateix, no puc sortir de casa, ja que els anys comencen a pesar una mica i, tinc una malaltia, que no em permet sortir. Estic convalescent per molt de temps.

7. Tendresa, fil, panellets

La tardor és temps de fulles, les castanyes i els panellets que, es poden ser de pinyons, fruita i de coco. La base principal és el massapà, fet de sucre i la farina d'ametlla. Els panellets poden tenir moltes formes, però n'hi ha que sempre són iguals. Els de pinyons són de bola, els de coco fan forma de piràmide. Esperem el primer dia de novembre per menjar i gaudir dels panellets i castanyes a la vora del foc. Es parla de rondalles i altres temes de conversa. L'àvia, mentrestant, cus i s'empipa perquè se li trenca el fil de l'agulla, i a la mare li fa gràcia i li diu, amb molta tendresa, que no s'enfadi, que hi ha altres problemes molt més seriosos.

8. Purificador, invisible, salvavides.

Jo soc home de mar i m'agrada a anar en vaixell, i m'agrada anar a pescar. Tenim una barqueta petitona però molt bufona, que sovint sortim a passejar pel mar. Us explicaré

una anècdota que ens va passar aquest estiu. Anàvem a pescar, per una cala, quan una onada va aparèixer com si fos invisible, perquè ningú se'n va adonar compte. I ens va fer bolcar la barca. El meu pare, el primer que va dir: esteu tots bé? Amb la meva germana li vam contestar: sí, estem tots bé! Gràcies a Déu van arribar els salvavides i tots vam poder arribar a casa sans i estalvis. Però no va ser tot el mal perquè quan vam arribar a casa ens trobem que en fer anar l'aigua, s'havia espatllat el purificador de l'aigua.

9. Emergència, futur i herència.

El futur és una cosa que el tenim molt fotut en tots els aspectes. En ecologia, finances i política. No se sap com anirà tot.

L'emergència més gran que hi ha és la falta d'aliments. Som més de 815 milions de persones al món. Estadísticament, una de cada nou persones passen gana.

La cosa no acaba aquí. Les finances estan molt malament. Les crisis del petroli, la llum i el gas cada dia més cares. I les nacions més pobres, els que no tenen res són els que paguen les conseqüències. L'escalfament de la terra és una de les coses que preocupa més, junt amb la guerra d'Ucraïna que ens pot arrossegar a una tercera guerra mundial. Aquesta és l'herència que deixem els nostres fills i nets...

10. Hipopòtam senyal i ofensiva.

L'hipopòtam és un animal que viu a l'Àfrica. És herbívor. S'alimenta d'herbes a la nit. I el dia se'l passa dintre de l'aigua. Segons es diu és l'animal més perillós de l'Àfrica, passen per davant del lleó. Pot tallar pel mig a un home d'una mossegada. No té depredador. Li agrada rebolcar-se pel fang per traure's els paràsits, com el mosquit de la malària. Els mascles, per assenyalar el seu territori ho fan amb la seva pròpia orina. Durant en una colònia que hi ha molts de mascles, solen matar a les cries per no tenir competència a l'hora d'aparellar-se amb les femelles. Això fa que les mares estiguin a l'ofensiva cada dia vigilant a les cries.

11. Poma, centcames, somnàmbul, desembre, xoc

La poma és una fruita que es cull quan arriba la tardor, en el mes de setembre. L'Empordà i baix Empordà tenen molt de conreus de pomes, com Sant Pere Pescador, l'Armentera i Fortià. El Baix Empordà té per exemple la Bisbal, Torroella de Montgrí, etc. Al desembre vam haver d'anar a veure la poda, de les pomeres cosa que em va agradar molt. Sembla mentida que quan entres al camp de pomes no veus el final. No mires terra i el meu pare va ensopega amb una pedra i va caure. Va sortir de sota la pedra un centpeus. Són curts i

lucífugs, que vol dir que s'amaga de la llum. Viuen sota les pedres, i enmig de les fulles. També tinc un problema i és que soc somnàmbul i corro a la nit, adormit i algunes vegades faig un xoc amb les cadires, del menjador. M'he fet a vegades molt de mal, però m'han posat un esparadrap.

12. Escriptura, nuesa, emocions, oblit i rialles.

Unes de les coses més maqués de la vida, és la naixença d'un bebè. Neix nu al cap de nou mesos de portar-lo la mare al ventre. L'alegria, l'emoció de la mare després, de tants de mesos de portar-lo dintre seu, no té paraules. En acabat, tot són rialles i s'arriba, per un moment, a l'oblit d'allò que s'ha passat en el part. Només falta escripturar-lo al registre civil.

Los Mini Cuentos de las tres palabras de Ascensión Jiménez

1. Gracias, familia y añoranza

Una perrita agradecida

La Sra. Pepita salió a comprar el pan de buena mañana, hacía mucho viento, estaba nevando en las montañas y el aire que corría cortaba las mejillas. En la plaza, en un rincón, vió una perrita temblando de frío, se acercó a ella, la acarició y vió que estaba llena de añoranza.

La perrita movía la cola y la siguió hasta la puerta de la panadería.- Sabéis de quién es esta perrita? Preguntó a la dependienta, la cual contestó – Lleva dos o tres días ahí, me parece que la han abandonado. Cuando salió la Sra. la perrita la siguió como si fuera su dueña. Le dió tanta pena que la acogió en su casa, la secó, la dio de comer y la puso al lado del fuego y la decía: no te preocupes, de hoy en adelante aquí tienes una familia. Yo te cuidaré. El animalito la entendió y empezó a dar saltos moviendo la cola llena de alegría. La Sra. también comprendió que la estaba dando las gracias.

2. Desafiar, dineros y recuerdos

Adolescentes.

Entre los recuerdos de mi niñez, me viene a la mente dos adolescentes que siempre estaban peleando por demostrar su fuerza. Un día uno le dijo al otro:

-Te voy a desafiar, haremos una pelea en presencia de los amigos, ellos apostarán y los dineros que se recauden se lo llevará el que gane.

- vale, le contestó su rival.

El día de la pelea estuvieron esperando a los amigos y no se presentó ninguno, cansados de esperar, se miraron y sonriendo dijeron: No vale la pena darnos una paliza para demostrar lo que sabemos. ¡¡¡Quedamos empatados!!!

3. Luna, guisante, puente

Judas y Tadeo

Dos amigos de la infancia se encontraron en las calles de Granada,

-¡Hola Judas!.

- ¿qué tal Tadeo?.
- Hace mucho tiempo que no nos vemos.
- Tomamos un café, para recordar nuestra niñez?
- De acuerdo.

Se sentaron en una terraza y empezaron hablar:

- ¿Te acuerdas cuando íbamos al puente a ver la Luna?
- Sí, era muy grande.
- ¡Qué va! Si parecía un guisante.
- En el agua sí que era pequeñita, pero en el cielo era muy hermosa.

Así pasaron más de una hora recordando todo lo que hacían en el colegio.

4. Búho, cucharita, semilla

El búho blanco.

En un bosque cercano, se reunían todas las aves del entorno para hablar de su economía. Se decían unas a otras: Vamos a hacer un granero para tener que comer en el invierno. Todas aportaban sus granitos y los depositaban en el granero, El búho blanco

era un bago, no le gustaba trabajar y por la noche cogía una cucharita de semilla y se la llevaba a su nido. Así comía todo el tiempo sin dar golpe.

5. Desierto, caracol, musgo

Un caracol despistado se perdió en el desierto. Después de arrastrarse varios días se encontró un trozo de musgo, por el cual dedujo que había agua muy cerca. Por fin!!! Dijo: cuando llegue me voy a dar un baño para quitarme tanta baba.

6. Convaleciente, arena y tranvía

Yésica y Nuria

Estas dos niñas están muy nerviosas porque la semana que viene es la fiesta de Halloween y tienen miedo de los disfraces.

Yésica: me gustaría ir a la fiesta esta noche, pero; tengo miedo.

- ¿De qué? -Le pregunta Nuria.

- De los disfraces.

- Si solo son disfraces. Mira, vamos a coger el tranvía, y nos vamos a ir a la playa de la arena blanca que hacen una fiesta muy bonita.
- Es que todavía estoy convaleciente y me parece que me están vigilando.
- No seas tonta y vayamos
- Pues vamos.

7. Ternura, hilo, panellets.

Los panellets de la abuela

Mi abuela es muy tradicionalista y en cada fiesta nos hace un pastel para celebrarla. Hoy tocan los panellets de todos los Santos. Ha preparado los ingredientes con mucha ternura y en un pis pas ha hecho 150 ¡Qué ricos! Y qué bien le salen. Nos ha dicho con un hilo de voz: No se lo digáis a nadie que vamos a dar una sorpresa a tu madre.

8. Purificador, invisible y salvavidas

Había una vez tres pececillos escondidos en un barco que se hicieron invisibles escondidos en un salvavidas, uno dijo a los otros: - Si nos ven los marineros nos cogerán y nos meterán en una sartén y nos comerán. Los otros contestaron: Nos vamos a meter

en el purificador del aire para que no nos vean, y así viviremos. ¡¡¡Pobrecitos!!! No sabían lo que hacían, se metieron los tres juntos y el aire les secó las escamas y murieron.

8. Purificador, invisible y salvavidas

Había una vez tres pececillos escondidos en un barco que se hicieron invisibles escondidos en un salvavidas, uno dijo a los otros: - Si nos ven los marineros nos cogerán y nos meterán en una sartén y nos comerán. Los otros contestaron: Nos vamos a meter en el purificador del aire para que no nos vean, y así viviremos. ¡¡¡Pobrecitos!!! No sabían lo que hacían, se metieron los tres juntos y el aire les secó las escamas y murieron.

9. Emergencia, Futuro y Herencia.

Había una vez un abuelito que se pasaba los días contando cuentos a sus nietos pequeños. Un día les llamó y les dijo: En un futuro no muy lejano, recibiréis mi herencia, que la repartiréis a partes iguales entre los tres hermanitos. Uno preguntó: ¿qué tiene que pasar para que esto ocurra? Nada de particular contestó el abuelito; simplemente me pondré malito, me llevarán al Hospital para que me vea el médico, y la enfermera me tumbará en una camilla y correrá por los pasillos diciendo: ¡Emergencia!, es una

emergencia, me meterán en el quirófano, me operarán y me dormiré para siempre y colorín colorado aquí todo habrá acabado.

10. Hipopótamo, Señal y Ofensiva.

Era una vez, en una tarde de fiesta mayor, el hipopótamo más grande de los tres que trabajan en el circo ruso, se desmadró en una función que estaba llena de niños y se lo estaban pasando muy bien. Dicho animal cuando oyó la señal de que tenía que actuar se puso muy nervioso y saltando por el medio de la gente logró salir al exterior. El domador cogió un arma ofensiva y se puso delante de él y con mucho respeto como si estuviera hablando con una persona le dijo: Tenemos que trabajar, no me hagas esto. El animal le comprendió, agachó la cabeza y se encaminó hacia la carpa.

11. Manzana, ciempiés, sonámbulo, diciembre y choque.

Ricardo, un niño de 12 años, era sonámbulo. Un día se levantó a media noche y se fue al huerto donde solía ir los domingos con sus padres, cuando llegó se puso a coger fruta y cogió una manzana para comérsela, cuando de repente vio un ciempiés que le corría por

la mano, en ese momento se despertó todo asustado y empezó a correr sin saber dónde se dirigía, se cayó y se dio un choque con el tronco del árbol ¡¡¡pobre Ricardo! Se quedó sentado sin saber qué hacer, Y como era el mes de diciembre hacía mucho frío y lo pasó muy mal. Se quedó dormido y al amanecer pasaron unos cazadores que le recogieron y lo llevaron a su casa.

12. Escritora, Desnudez, Emociones, Olvido y Risa.

Había una vez una escritora, que estaba narrando la historia de una niña del tercer mundo. Se ruborizaba al contar y explicar la desnudez de aquella criatura, ¡¡¡Cuantas lágrimas y emociones salían de su interior!!!. Nunca me olvido dijo... de la risa que la entró cuando la pregunté: Te quieres venir conmigo?- Y la niña contestó: - Si me das de comer cada día, sí.

Los Mini Cuentos de las tres palabras de Tere García

1. Gracias, familia, añoranza

La Soraya vive en una aldea muy pobre que pertenece al Sáhara, va al colegio que hay en la aldea y gracias a eso sabe leer y escribir, cuando llueve es muy difícil pasar por la calle, ya que no están asfaltadas y hay mucho barro.

Está contenta, ya falta poco para el verano, e irá a pasar julio y agosto a casa de una familia de acogida, en la pequeña maleta siempre guarda una foto de su familia y, por las noches, antes de dormirse, mira la foto con añoranza.

2. Desafío, dineros, recuerdos

Matías y Andrés eran conocidos de juventud y por casualidades de la vida se volvieron a encontrar en el casal de jubilados. Hablaron mucho rato de anécdotas y recuerdos de juventud.

- Cuando éramos jóvenes con poco dinero éramos felices y ahora la pensión se va sin darnos cuenta.

Es final de curso y hacemos diferentes actividades. Nos podemos apuntar a las carreras de sacos. ¡Recuerdo que eras muy bueno! A ver si sigues en forma. ¡Te desafío a ver quien llega antes a aquel árbol!.

3. Luna, guisante, puente

La Mariona está en la cocina de su casa. Mira por la ventana. Hay luna llena. Se ve situada sobre el puente de piedra.

Ella prepara la cena y la comida del día siguiente. Albóndigas con guisantes, zanahorias y sepia.

¡Para chuparse los dedos!

4. Búho, cucharilla, semilla

Donde yo vivo, hay un parque con mucha variedad de árboles y plantas.

Me gusta, antes de ir a dormir, tomar un yogur. Le añado una cucharilla de semillas variadas.

A esa hora, siempre se oye el sonido de los búhos, ¡Ay, si supiéramos qué nos quieren decir!

5. Desierto, caracol, musgo

Óscar y Pablo viven en un pueblo cerca de la montaña. Hoy está lloviznando y han ido por el camino del bosque a buscar caracoles.

Óscar le dice a Pablo -mira, ya empieza a haber musgo, antes de navidades lo

recogeremos para hacer el pesebre. ¡Qué suerte tenemos de vivir cerca de la montaña! En el desierto no tienen. Allí hace mucha calor y casi no llueve.

6. Convaleciente, arena, tranvía

La Eva es profesora. La han operado de un pie y está convaleciente. Cada día va a pasear por la arena de la playa y al volver a casa coge el tranvía, se baja en la parada que hay delante de la pizzería. Para cenar le apetece una pizza. Es el único establecimiento que la hacen toda vegetal.

7. Ternura, hilo, panallets

La Carmela, hoy se ha levantado dispuesta para hacer panallets. Esta tarde vienen sus nietos y los prepara para la merienda. Por el camino se encuentra con su sobrina Paula que ha sido mamá, ella se mira al bebé con ternura, lleva puesta la chaqueta que ella le hizo de hilo.

8. Purificador, invisible, salvavidas

La Vera trabaja como cooperante en una ONG, van cargados de cajas con medicamentos, con eso pueden salvar vidas, también un purificador de agua, la vera es muy delgadita y ágil, parece invisible.

9. Emergencias, futuro, herencia

¿Qué futuro les espera a nuestros hijos y nietos con la emergencia climática? Los gobernantes lo están haciendo muy mal. La tierra está cada vez más caliente y el agua del mar. Esa es la herencia que les espera... ¿Estáis de acuerdo? De verdad que no vamos a hacer nada? Tere

10. Hipopótamo, señal, ofensiva

Popó es el hipopótamo que vive en el zoo. Ya es viejo y cuando hay mucha gente alrededor se pone nervioso y se mete bajo el agua. Seguimos la ruta por el zoo y hay una jaula donde viven los monos. Delante hay una señal de prohibido darles comida. Al lado hay la jaula de los gorilas. Una de las parejas están enfadados. Ella lo mira ofendida. Max, el macho, le quita la fruta.

11. Manzana, ciempiés, sonámbulo, diciembre, choque

Después de comer hemos ido a caminar un rato, hoy hace un día soleado y apetece ir al campo a coger manzanas, todavía quedan algunas por coger la Rita ha cogido una, está un poco picada y ha salido un ciempiés, le ha dado asco y la ha tirado al suelo.

Estamos a mediados de diciembre y hay que ir pensando en las comidas para navidades, el abuelo se va quedando atrás, hoy está un poco espeso, es sonámbulo, esta noche andaba por la casa dormido, se ha chocado con el marco de la puerta, se ha hecho daño en la nariz, se ha despertado de golpe y ha gritado, nos ha despertado a todos.

12. Escritura, desnudez, emociones, olvido, risas

Olvido es una niña tímida, hoy su madre la acompaña a un concurso de escritura que ha organizado la profesora de castellano, cuando dice su nombre siente mucha emoción entre las risas de todas y todos los participantes siente desnudez y soledad, pero enseguida se le pasa, cuando entra la profesora con un ramo de flores y se lo ofrece se pone muy contenta.

Els Mini Contes de les tres paraules de la Rosa Maria Hereu

1. Gràcies, família, enyor.

La setmana passada van anar amb la família a veure una carrera de motos, que ens agrada molt a tots, a l'Aragó.

Va ser molt bonic, ja que després d'un temps que ha estat sense córrer, per haver tingut un accident, vam poder veure el nostre ídol, en Marc Márquez. No va poder fer gaire cosa, però espero que aviat, amb el temps, pugui anar fent-t'ho millor. Quan tornàvem cap a casa, per la carretera ens vam trobar amb moltes motos que també havien anat a veure la carrera de motos.

En arribar a casa vaig donar les gràcies a la meva família perquè jo ja enyorava veure en Marc Márquez.

2. Desafiar, records, diners.

Quan era petita, anant cap al col·legi, érem sis amigues que sempre anàvem juntes i sempre hi havia una que s'enfadava, perquè sempre volia tenir raó amb tot. Nosaltres portàvem una mica de diners i compràvem coses per menjar, però ella volia que compréssim el que a ella li agradava.

Nosaltres ja li donàvem del que compràvem, però ella volia coses de xocolata i a nosaltres no ens anava bé. Llavors, ella ens desafiava dient que un dia, estaria tan enfadada que ens ho agafaria tot, sense que nosaltres ho veiéssim. Aquest és un dels records que tinc de quan era petita.

3. Lluna, pèsol, pont

Mirant la lluna plena, vaig trobar una planta i miro les coses que li penjaven i resulta que eren pèsols i me'n vaig menjar un i era molt bo. Aleshores, com que anava caminant, em vaig asseure sota un pont i em vaig menjar tots els pèsols que havia agafat.

4. Mussol, llavor, cullereta

La meva veïna té un mussol que sempre està quiet i et mira fix, sense tancar els ulls. La Maria, la meva veïna, li dona el menjar amb una cullereta i ell s'ho menja tot content. Es veu que li agrada molt, ja que és com una mena de llavor.

5. Desert, caragol, molsa

Mirant un reportatge a la televisió, que era d'un gran desert on no es veia res de res, només desert, desert i més desert. Aleshores vaig canviar de canal i estaven parlant de caragols. Explicaven què feien i que els agrada molt caminar per la molsa.

6. Convalescent, sorra, tramvia

Anava passejant, quan tot d'una, vaig veure una persona estirada a terra que estava convalescent. Estava damunt la sorra. Va venir l'ambulància i se'l van endur dient que no era gran cosa, però que li havien de fer una revisió. Ens van tranquil·litzar. Aleshores vam dir d'anar a fer una volta amb el tramvia. Va ser una volta molt bonica. Ens va agradar molt.

7. Tendresa, fil, panellets

Tinc una amiga que acaba de ser àvia. Ahir les vaig anar a veure, i quan vaig arribar, tenia a la seva neta agafada entre els seus braços amb tota la seva tendresa. Jo li vaig portar un vestit fet per mi amb roba de fil, perquè és una roba que no fa cap mena d'al·lèrgia, i a la mainada els hi va molt bé.

En sortir de casa de la meva amiga, vaig passar per davant d'una pastisseria i vaig comprar-me uns quants panellets. A mi m'agraden molt!

8. Purificador, invisible i salvavides

Vam anar a una botiga d'electrodomèstics i, allà vam veure que tenien moltes coses com purificadors, neveres, estufes, etc. Nosaltres i vam anar per comprar un electrodomèstic petit, però com la botiga era tan gran hi havia de tot i més.

Quan vam tornar a sortir de casa, vam anar a la platja i al cap d'una estona de ser-hi, el noi que vigilava va córrer cap al mar el salvavides per rescatar a un home que es veu que s'estava ofegant. El va poder treure i es va anar recuperant, per sort. Jo havia vist a una persona que estava tan lluny que se'm va fer invisible i no el vaig veure més. Sort que el vigilant, tot i que en principi tampoc el va veure, finalment el va poder salvar. Rosa

9. Emergència, futur, herència.

Passant per davant de l'hospital vam veure una emergència d'una senyora que anava en cadira de rodes. Nosaltres anàvem cap a la notaria per preparar l'herència que encara no la teníem. Ara ja estem tranquils perquè ja ho tenim fet. Així, en el futur ja no hi haurem de pensar perquè ja no hi haurem de pensar i si ens passes alguna cosa, ja estarà fet.

11. Poma, centcames, somnàmbul, desembre, xoc

Un dia vam anar al camp a collir pomes a casa dels meus avis. En vam collir moltes, moltes i, la meva àvia i jo vam fer coca de poma que estava molt bona.

Després vam anar a caminar una mica i tot passejant vaig veure uns centcames que caminaven un darrere l'altre.

El desembre és el mes de les festes més familiars. I és bonic perquè t'ho passes molt bé amb la família, ja que no sempre ens poden ajuntar tots com aquests dies tan bonics.

Me'n recordo que un any va ser trist perquè la meva germana, quan venia cap a casa a passar Nadal, va tenir un xoc amb el seu cotxe, sort que no va ser de gran importància, però l'ensurt ja el vam tenir.

A la nit de Nadal, quan vaig anar a dormir, em costava agafar el son pensant en com ho havíem passat de bé i, de cop, em vaig despertar sobresaltada: La meva mare em va despertar perquè jo anava somnàmbula pel passadís i és clar... però a part d'això, molt bé tot!

Els Mini Contes de les tres paraules de la Mònica Bertran

1. Gràcies, família, enyor.

La meva família és plena d'absències i d'enyor.

Gràcies, per tant, en tan poc!

Us estimo!

La meva família ets tu.

Gràcies, per tant, a cada instant!

T'estimo!

2. Desafiar, diners, records.

La meva editora em va mirar fixament i, després d'un inquietant silenci, em va desafiar, per no sé quants diners, a escriure tants records de la infantesa com fos capaç.

3. Lluna, pèsol, pont.

Sota un pont, a la llum de la lluna, em vaig trobar un pèsol desorientat.

4. Mussol, cullereta, llavor

Ahir vaig anar de festa. M'he llevat amb unes ulleres espectaculars. Semblo un mussol espantat! El millor remei és posar-se una cullereta precongelada. Fa miracles! I, amb una infusió de llavors de rosella, com nova!

5. Desert, caragol, molsa

El miratge d'un caragol enmig del desert és una bona molsa humida i esponjosa.

6. Convalescent, sorra, tramvia

Per un grapat de sorra en les vies, el tramvia va descarrilar i va deixar convalescent a tot el passatge.

7. Tendresa, fil, panellets

El que feia més bons els panellets era la tendresa amb la qual les mans de la meva àvia els preparava. La mateixa que hi posava quan ens feia, amb robes, fil i agulla, aquells bonics ninos amb els quals tant vam jugar i imaginar.

8. Purificador, invisible, salvavides

En el seu despatx, el ministre d'exteriors, hi té un humidificador amb essència d'aigua de mar. La mateixa aigua de mar on tantes vides invisibles moren sense trobar cap salvavides.

9. Emergència, futur, herència.

Vull confiar en la capacitat resilient de l'ésser humà. Vull pensar que davant l'emergència climàtica, les desigualtats socials, les guerres, la fam i la mala gent serem capaços de deixar un futur millor. Vull creure que l'herència que deixarem a les futures generacions no serà tan fosca i dolorosa com sembla. Encara vull tenir un bri d'esperança.

10. Hipopòtam, senyal i ofensiva.

La Mireia estava cansada de sentir com els companys i les companyes de classe la insultaven. Tot el dia li deien, de manera ofensiva, coses com:

- Ui, atenció! Ja arriba l'hipopòtam.
- Ull! Amagueu el menjar que si no l'hipopòtam ens deixarà sense.
- Que l'hipopòtam no pugi a gronxador que el trençarà.
- Ei, Hipopòtam, aparta't que no ens deixes veure res.

La Mireia començava a estar avorrida de les mateixes frases, pretesament feridores. Pensava: Quina poca imaginació tenen. Sempre em diuen el mateix. I del fet que l'anomenessin hipopòtam es deia: senyal d'ignorància els hipopòtams són animals molt ferotges que se'ls menjaria a tots d'una queixalada.

11. Poma, centcames, somnàmbul, desembre, xoc

Era una nit gèlida i fosca del mes de desembre. La lluna era com una fina unglà i no il·luminava gens. Estava sol a casa. M'havia quedat adormit al sofà veient "Deadwood" per mil·lèsima vegada. A les tres de la matinada mig despert, mig com un somnàmbul, vaig anar fins a la cuina cercant alguna cosa de menjar. De cop tenia gana. Vaig agafar una poma i li vaig fer una bona queixalada. Quin ensurt!! Quin xoc tan brutal quan, de dins de la boca sento que criden:

-Tu! Mala bèstia! M'has partit per la meitat! M'has amputat trenta-sis cames! Ets un desgraciat!

Vaig escopir la mossegada de poma al palmell de la meva mà i, d'entre els trossets de poma, un centcames, amb trenta-sis cames menys va marxar cames ajudeu-me.

12. Escriitura, nuesa, emocions, oblit i rialles.

La nuesa de les emocions dansa en el traç de l'escriitura entre els oblits i les rialles.

Moltes gràcies!

